

Oponentský posudek

bakalářské práce Radka Suchého s názvem Nietzscheovo pojetí tělesnosti aneb atentát na dvě tisíciletí protipřirozenosti a hanobení člověka

Vedoucí práce: Mgr. Aleš Novák, Ph. D.

Oponent: Mgr. Taťána Petříčková

Student ve své práci nabízí do jisté míry komplexní pohled na pojetí tělesnosti u F. Nietzscheho, přičemž si logicky jako výchozí téma volí kritiku asketického ideálu a myšlenku spřízněnosti filosofie právě s tímto ideálem. Následně se obrací k analýze úzkého propojení nevědomých fyziologických instinktů a pudů těla, které nabývají výrazu v konkrétní filosofii. V závěru práce je nabídnuta myšlenka Zarathustrova opojení jakožto předpokladu pro překonání již zmiňovaného asketického ideálu a péče o tělo jako přitakání životu.

Práce otevírá velmi zajímavé téma a naznačuje mnoho možných směrů, jak je dál rozvíjet, možná až příliš mnoho, pro tak omezený prostor bakalářské práce. Toto téma je alespoň v prvních pasážích poctivě zpracováno. Autorovi zcela zjevně nechybí znalost textů F. Nietzscheho a schopnost používat filosofický diskurz adekvátním způsobem. Oceňuji zejména to, že se autor velmi dobře orientuje v práci s literaturou, propojuje velmi živě jednotlivé Nietzscheho texty, neupadá do fádního výkladu a referování. Tento způsob práce má však i své nevýhody. Autor se velmi často uchyluje k pouhému spojování citátů, které jsou propojeny parafrázemi, ačkoli jako celek působí smysluplně, přece jen mi zde chybí úvodní a závěrečná shrnutí a formulace vlastních postojů.

Naopak závěrečné pasáže kap. Asketický ideál, filosofie a filosofové trpí pouhým referováním a to navíc velmi zkratkovitým. Autor si vybral inspiraci v „psychologickém“ výkladu H. Tippetla a K. Horneyové, což je velmi zajímavá cesta, ovšem způsob, jak s autory pracuje je spíše velmi zjednodušeným pokusem o psychologizování. Navíc tyto autory zařazuje na konec kapitoly, aniž by jakkoli vypracoval jejich propojení či je zařadil do kontextu Nietzscheho myšlení. Nakonec se zdá, že tyto odkazy jsou tu jen proto, aby tu nějaké byly. Jako problém vidím např. zmínku o Foucaultovi, Hadotovi a Nietzsche s odkazem na pojem askeze a asketická cvičení. Odkaz velmi inspirativní, avšak naprosto zjednodušující a nerozlišující významové odstíny tohoto pojmu u jednotlivých autorů. Pasáž je dost významná, ale pro autora typicky nezpracovaná, nevyargumentovaná a naznačuje autorovu neznalost. Přílišné zjednodušování tohoto pohledu vede zcela neodvratně k autorovu odvážnému tvrzení v závěru práce (konec prvního odstavce s. 29), které má až úsměvnou podobu „naivního“ psychologického rozboru obav nemocného ze smrti na úkor významově mnohem bohatšího pojetí zdraví a nemoci u Nietzscheho.

Práce je plná velmi zajímavých myšlenek a koncepcí, avšak většina z nich je jen naznačena. Závěrečné pasáže jsou sepsány jakoby ve spěchu, myšlenky jsou načrtnuty ve zkratce a bez důkladnější opory jak v textu, tak v argumentaci. Například závěrečná teze o opojení (s. 32) je bez důkladnější artikulace, dále pak spojení Dionýsa a Šivy. Zásadní pojem „vůle k moci“ se v práci objeví jen dvakrát či třikrát (str. 16 -vůle k moci jakožto libido, apod.) a je zanechán jen jako pouhá zmínka, bez jakéhokoli vysvětlení, podobné je to i s pojmem „nadčlověk“.

Celkově na mne práce působí napsaná se zájmem o dané téma, se znalostí textů F.Nietzscheho, avšak ne do té míry poctivě zpracovaná, abych ji mohla hodnotit jako výbornou. Tvoří smysluplný celek, ale i tak by si zasloužila nějaký závěr.

Hodnocení bakalářské práce: chvalitebně

Počet kreditů: 30

Známka: 2

Oponent: Mgr. Taťána Petříčková

V Praze 7.3.2008